USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **B. I.**, zastoupeného Mgr. Janem Škeříkem, advokátem, se sídlem Táborská 619, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2007, č. j. OAM - 955/VL - 10 - K01 - 2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 3. 2008, č. j. 32 Az 46/2007 - 28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Janu Škeříkovi **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 2856 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto usnesení nebyla žalobci (dále též „stěžovatel“) udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 32 Az 46/2007 - 28 ze dne 20. 3. 2008 byla zamítnuta žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného. Ve včasné kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Současně stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 32 Az 46/2007 - 49 ze dne 25. 6. 2008 byl stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát Mgr. Jan Škeřík. Týmž usnesením krajský soud zástupce stěžovatele vyzval, aby do jednoho

měsíce ode dne doručení výzvy doplnil kasační stížnost o důvody podle § 103 odst. 1 s. ř. s. s řádným odůvodněním. Soud v poučení uvedl, že v případě neodstranění vad kasační stížnosti bude tato odmítnuta. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 4. 7. 2008. Dne 18. 7. 2008 byla Krajskému soudu v Hradci Králové doručena žádost zástupce stěžovatele o prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti, na jejímž základě krajský soud usnesením ze dne 23. 7. 2008, č. j. 32 Az 46/2007 - 53, prodloužil lhůtu k doplnění kasační stížnosti do 4. 9. 2008. Do uvedeného data, resp. do postoupení spisu Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 9. 2008, však kasační stížnost doplněna nebyla.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo požadováno.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost nesplňuje podmínky pro to, aby mohlo být rozhodováno o její přijatelnosti ve smyslu § 104a s. ř. s. a odmítl ji z následujících důvodů.

Podaná kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné zkoumat její přijatelnost a případně rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. V pouhém obecném odkazu na ustanovení soudního řádu správního nelze spatřovat řádně uplatněné důvody kasační stížnosti. Stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, jehož prostřednictvím byl vyzván k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby bylo uvedeno, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů je kasační stížnost podávána. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění uvedených vad; zástupce stěžovatele však na základě výzvy, a to ani v soudem prodloužené lhůtě, kasační stížnost nedoplnil.

Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozsudku krajského soudu. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Pouhá citace ustanovení soudního řádu správního nepředstavuje řádně uplatněné důvody kasační stížnosti. Zastoupený stěžovatel byl krajským soudem vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla doplněna, a to ani v prodloužené lhůtě, kterou soud poskytl na základě žádosti zástupce stěžovatele. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl. Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se soud nezabýval, neboť podle § 32 odst. 5 zákona o azylu, ve znění účinném ode dne 13. 10. 2005, má podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ve věci azylu odkladný účinek.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2100 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f/, § 11 odst. 1 písm. b/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů /dále jen „advokátní tarif"/), a dále 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože advokát soudu doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň"), zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 456 Kč; odměna advokáta navýšená o daň tedy činí 2856 Kč. Zástupci žalobce se tedy přiznává celková náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti v částce 2856 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Nejvyšší správní soud přitom odměnu za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení advokátu přiznal, ačkoliv ten kasační stížnost nedoplnil. Ustanovený advokát totiž v podání ze dne 10. 10. 2008 uvedl, že první poradu s klientem vedl, během ní si od klienta vyžádal předání dokladů svědčících pro udělení azylu a za tímto účelem požádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, avšak od této doby ho klient již nekontaktoval. Jelikož žádost o prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti byla podána, lze usuzovat, že první porada s klientem skutečně proběhla, takže ustanovený advokát uvedený úkon právní služby poskytl. Odměnu za podání ze dne 10. 10. 2008 však Nejvyšší správní soud ustanovenému advokátovi nepřiznal, neboť toto podání nepředstavovalo žádnou procesní činnost uskutečněnou ve prospěch klienta, a proto se nejednalo o úkon právní služby ve smyslu ustanovení § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda

senátu